

Cartea – un alt instrument al muzicianului

Ion GAGIM,

*prorector pentru Știință și Relații Internaționale, fost student,
șef de catedră și decan al Facultății de Muzică și
Pedagogie muzicală*

Nu există zăbavă mai de folos pentru om decât cetitul cărților
Miron Costin

Această inspirată spusă a marelui cărturar este valabilă și pentru muzicieni. Unii consideră că muzicianul ar trebui, în primul rând, să cînte, iar lectura ar fi pentru el o ocupație secundară (alții cred că ar putea chiar lipsi). Gravă eroare! Renumitul dirijor Bruno Walter afirma că „a fi doar muzician încă nu înseamnă a fi muzician”. Personal, am fost întotdeauna conștient de faptul că, pe lângă primul instrument de lucru – pianul, vioara, vocea etc., muzicianul are nevoie, în mod obligatoriu, de un al doilea instrument, indispensabil formării sale de specialitate: Cartea. Muzica este adresată și sensibilizează cu preponderență latura emotivă a Eu-lui, lucru adevărat. Însă ea solicită obligator și gîndirea, judecata, intelectul. Se zice că muzica produce emoții, sentimente. Dar cred că mai corect ar fi să zicem că ea doar provoacă (pu-ne în mișcare) ceea ce există în noi. Ceea ce nu există în interior, muzica nu poate sensibiliza. Cu cît mai bogat și profund este universul nostru interior, cu atît muzica ne poate „comunica” mai multe. A-l „prinde”, de exemplu, în toată imensitatea pe Bach doar cu „emoția” este imposibil, mai este

țifice, a reflecției filozofice etc.) este o condiție *sine qua non* a devenirii muzicianului adevărat. Cartea, așadar, trebuie să se afle neapărat pe masa de lucru a muzicianului alături de partitură și alături de instrumentul muzical. Cine uită acest adevăr nu poate pretinde la titlul de muzician cu actele în regulă.

Cei care profesază muzica la Universitatea noastră, precum și consumatorii de muzică – studenți, cadre didactice etc. – au noroc în acest sens. Biblioteca Științifică le pune la dispoziție un număr mare de cărți și documente: de muzică, despre muzică. Pentru profesioniști sînt puse la dispoziție partituri, monografii, manuale, culegeri, reviste de specialitate etc., pentru amatori – cărți de popularizare a muzicii, de însușire a artei de a audia și înțelege muzica etc. Un compartiment aparte îl constituie discografia muzicală, element indispensabil unei structuri bibliotecare destinate domeniului muzical.

Oficiul Publicații Musicale al Bibliotecii împlinește **30 de ani** – perioadă în care angajații au slujit cu fidelitate o cauză nobile: să ajute doritorii să pătrundă în tainele muzicii. În numele celor care au beneficiat din plin de serviciile acestui sector al

Bibliotecii, vreau să mulțumesc din toată inima noastră (muzicală) colegilor - bibliotecari pentru aportul adus la realizarea procesului de „muzicalizare” a miilor de persoane, care au îndrăgit muzica și care și-au ales s-o „oficieze”. Îi considerăm colegi, parteneri și prieteni, deoarece ei înșiși își

au inimile deschise spre muzică, devenind cu timpul împătimiții ei. Îi felicităm cu acest eveniment, urîndu-le succese multe, inspirație, sănătate. Fie ca truda în numele Muzicii și al formării Omului să le aducă cât mai multe bucurii.